

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 15C/969/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7515216814
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 07. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Dosedla
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2022:7515216814.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice- okolie, sudkyňou JUDr. Evou Dosedla, v spore žalobcu: DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930, so sídlom Mikovíniho 10, 917 01 Trnava zast.: advoconsulting s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, proti žalovanej: L. N., T.. XX.XX.XXXX, H. M. XX, XXX XX M., v spore o zaplatenie 13.000,65 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 13.000,65 eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 80 % proti žalovanej s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou, podanou dňa 25.08.2015 domáhal, aby žalovaná bol zaviazaná zaplatiť mu 13 000,65 Eur a trovy konania, všetko do 15 dní od doručenia platobného rozkazu.

2. Žalobu odôvodnil tým, že SLSP a.s. ako právny predchodca žalobcu uzavrela so žalovanou dňa 19.06.2009 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebného bezúčelového úveru v sume 6.840 Eur s fixnou úrokovou sadzbou 17,3% ročne a poplatkom za správu úveru 1,99 Eur mesačne. Žalovaná sa zároveň zaviazala dodržiavať VOP účinné od 01.08.2002. Žalovaná čerpala prostriedky v celom rozsahu dňa 19.06.2009. Po čerpaní úveru sa nezaplacením riadnej splátky (nezabezpečením dostatočného množstva peňazí na účte) za august 2009 dostal do omeškania, ktoré vyrovnal až splátkou 1,84 Eur dňa 09.09.2009. Aj v nasledujúcom období - v novembri 2009 sa opäť dostal do omeškania a od tohto dňa sa dostával do omeškania opakovane a úhrady uskutočňoval nepravidelne a v nerovnakej výške. SLSP a.s. ako právny predchodca žalobcu výzvou zo dňa 30.07.2013 vyzvala žalovaného na zaplatenie pohľadávky, ktorá vznikla v dôsledku omeškania a to do 15 dní odo dňa doručenia výzvy, ktorá bola žalovanému v zmysle čl. 10.3 a 10.5 VOP doručená dňa 02.08.2013. Žalovaná neuskutočnila úhradu v stanovenej lehote, ktorá márne uplynula dňa 17.08.2013. SLSP a.s. listom zo dňa 03.09.2013 žalovanej oznámila, že ku dňu 02.09.2013 bola vyhlásená predčasná splatnosť úveru a vyzvala ho, aby celú splatnú sumu vo výške 12. 294,14 Eur uhradil do 15 dní odo dňa prevzatia oznámenia. Oznámenie o splatnosti úveru žalovaná prevzala dňa 18.09.2013. Žalovaná realizovala iba jedinú úhradu a to sumou 20 Eur dňa 24.09.2013.

3. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 27.09.2013 žalobca pohľadávka voči žalovanej postúpená na žalobcu a ku dňu postúpenia pozostávala z istiny 8.852,46 Eur, riadnych úrokov 2.986,39 Eur, úrokov z omeškania 603,97 Eur t.j. celkom 3.590,36 Eur. Z obdobia od 27.09.2013 do 31.12.2014 si žalobca uplatnil tiež kapitalizovaný úrok omeškania z istiny v celkovej sume 557,83 Eur, čím celková pohľadávka žalobcu činí 13.000,65 Eur.

4. V rámci procesného úroku žalobca za účelom preukázania svojich tvrdení ako dôkaz predložil:

1/ Zmluvu o splátkovo úvere zo dňa 19.06.2009, (č.l. 5), z obsahu ktorej bolo zistené, že žalovanému SLSP a.s. poskytla bezúčelový úver 6.840 Eur s 17,3% ročným fixným úrokom na dobu 119 mesiacov a výške splátky 122,42 Eur a výškou poplatku za správu úveru 1,99 Eur mesačne. Prvá splátka bola splatná dňa 10.07.2009 a posledná v lehote konečnej splatnosti dňa 10.05.2019. RPMN činila 19,57%, priemerná RPMN 14,15% ročne a celové náklady určené k zaplateniu 7.769,34 Eur.

2/ Výzvu SLSP a.s. zo dňa 30.07.2013 (č.l. 8) žalovanému oznamuje, že ku dňu 30.06.2013 je v omeškaní so splácaním v celkovej výške 4.733,63 Eur a bol vyzvaný, aby uvedený dlh uhradil do 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, inak bude vyhlásená predčasná splatnosť úveru a následne bude pohľadávka postúpená na iný subjekt. Či a kedy bola táto výzva doručená žalovanému, žalobca nepreukázal.

3/ listom zo dňa 03.09.2013 SLSP a.s. oznámila žalovanému, že jeho úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z 19.06.2013 sa ku dňu 02.09.2013 stal mimoriadne splatným a pohľadávka činí celkom 12.294,14 Eur. SLSP a.s. vyzvala žalovaného, aby dlh uhradil do 15 dní od prevzatia oznámenia. Túto výzvu žalovaný prevzal dňa 18.09.2013 (č.l. 9 druhá strana)

4/ výpis z účtu žalovaného (č.l. 20 - 25), ktorý mal výpovednú hodnotu iba v tom smere, že sa úver skutočne splácal nie pravidelne a nie v plnej výške, a že počas rokov 2012 a 2013 platil po 20 Eur mesačne.

5. Žalovaná sa k veci písomne nevyjadrila, hoci hodlala vysporiadať vec tým, že predá zdedené nehnuteľnosti, to mu ale nevyšlo. Na pojednávaní dňa 04.12.2018 vypovedala, že čo sa týka úverového vzťahu, je pravda, že uzavrel so SLSP a.s. úverovú zmluvu v XX/XXXX na 6.840,- Eur a z týchto prostriedkov vyplatil svoj iný úver. Čo sa týka splácania, tak v aktuálnom čase bol riadne zamestnaný a splátky bežali tak, sa v zmluve dohodli. Následne o zamestnanie prišiel, čo ho hneď viedlo do pobočky SLSP, a.s. aby im uvedenú okolnosť oznámil a vzhľadom na to, že ho mal aj poistený, považoval to za korektné vzhľadom na to, že sa týmto spôsobom mohol tento úver vyrovať. Na jeho prekvapenie mu v pobočke povedali, že sa s tým už nedá nič robiť, že je permanentný delikvent, a že táto záležitosť sa už inak riešiť nemôže s tým, že ho požiadali, aby splácal splátky za účelom úhrady tohto dlhu. Vzhľadom na tú skutočnosť, že bol v aktuálnom čase po strate zamestnania na úrade práce, platil ako mohol t.j. minimálne 20,- Eur, no bol vyzvaný bankou, že musí tieto splátky poskytovať aspoň v sume 400,- Eur. Uvedené konanie bolo bezvýhodiskové, a po predstavení tejto požiadavky tento úver prestal platiť úplne. Čo sa týka jeho povinností, nemá z čoho platiť, pretože zárobok má vo výške minimálnej mzdy a je povinný starať sa o vnučku, ktorá mu bola zverená súdom do náhradnej starostlivosti a za týchto okolností je vylúčené, aby bol schopný platiť žalobcovi splátky v akceptovateľnej výške. Čo sa týka nehnuteľnosti, o predaj ktorej sa spolu so sestrou v priebehu tohto konania snažili, toto je zatiaľ bez úspechu.

6. Tunajší súd rozhodol rozsudkom pod č.k. 15C/969/2015-114 zo dňa 04.12.2018 tak, že žalobu zamietol. (výrok I.) Žiadnej zo strán sporu náhradu trov konania nepriznal. (výrok II.)

7. Žalobca podal voči rozsudku v celom rozsahu odvolanie dňa 29.03.2019.

8. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach uznesením č.k. 5Co/227/2019-165 zo dňa 18.02.2020, tak že zrušil rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 12.07.2022, ktorého sa nezúčastnil žalobca, dostavil sa jeho právny zástupca. Dostavila sa žalovaná. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu.

10. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že v podstate zotrváva na písomných podaniach, ktoré doposiaľ v konaní boli predložené teda ich obsah ako aj obsah ústnych prednesov. Mal za to, že žaloba je dôvodná a vzhľadom aj na predbežné právne posúdenie resp. aj na ich vyjadrenie vo vzťahu k premlčaniu má za to, že pohľadávka premlčaná nie je a v tomto momente nemá návrhy na doplnenie

dokazovania. Navrhuje žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania. Právny zástupca žalobcu na otázku, či by pristúpil k návrhu žalovanej na splácanie dlhu v splátkach, ak by taký vyvstal a ak, tak v akej výške uviedol, že so žalobcom nemá dohodnuté akú výšku splátky by bol ochotný akceptovať akokoľvek lebo táto téma nebola vzhľadom na vyjadrenia žalovanej na poslednom pojednávaní, kde nebola ochotná pristúpiť na dohodu povedala, že ona nie je ochotná uzavrieť zmier a nebude takýmto spôsobom v konaní postupovať so žalobcom túto skutočnosť ani nekonzultoval. V podstate bežná prax býva, že malo by sa to splatiť do troch rokov.

11. Žalovaná na pojednávaní uviedla, už pred 12-timi rokmi ju žalobca ťahal po súdoch. Za 12 rokov to už mohlo byť splatené. Ale žalobca trvá na hotovosti. Žalovaná uviedla, že to nemá z čoho zaplatiť, býva v podnájme, nemá majetky, nemá auto. Jej mesačné príjmy a výdavky, resp. osôb žijúcich v spoločnej domácnosti, uviedla, že sú: Minimálna mzda 670 Eur, z toho odvody, sociálna, zdravotná, výdaje: 265,- Eur, nájom, 80,- Eur elektrina, 50,- Eur, telefón, cestovné do práce, F. Y. S. M. chodí tam a späť denne ju to stojí 5,- Eur. Na otázku súdu, či žalovaná navrhovala splácanie dlhu v splátkach, ak áno v akej výške, žalovaná uviedla, že každý mesiac posielala po 20 Eur, avšak žalobcovi sa mesačná splátky javila nízka. Maximálne však žalovaná vie uhrádzať po 30 Eur.

12. Po zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Košiciach je tak predmetom sporu celý žalobou uplatnený nárok žalobcu.

13. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

14. Vzhľadom na to, že JUDr. Oľga Tatranská zanikla funkcia sudcu, uvedený spis bol na základe opatrenia predsedu súdu pridelený náhodným výberom sudkyňi JUDr. Eve Dosedla.

15. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

16. Podľa § 524 ods. 1 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

17. Podľa § 525 ods. 2 OZ, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

18. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách účinného v čase postúpenia, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

19. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

20. Vo všeobecnosti platí, že postúpenie pohľadávky (cesia) spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa vstúpi nový veriteľ, čiže dochádza k zmene v osobe veriteľa. Táto zmena sa nedotýka práv ani povinností dlžníka vyplývajúcich pre neho zo záväzku, a preto sa na platnosť zmluvy o postúpení nevyžaduje súhlas dlžníka. Zámerom právnej úpravy postúpenia pohľadávky je zabrániť tomu, aby postúpením pohľadávky došlo k zhoršeniu právneho postavenia dlžníka. Za týmto účelom sa mu zachovávajú všetky námietky proti postúpenej pohľadávke a rovnako aj možnosť namietat' voči tejto pohľadávke svoje vzájomné pohľadávky. Následky postúpenia sa tak predovšetkým prejavujú v právnom postavení postupcu, ktorý stráca postúpenú pohľadávku so všetkým príslušenstvom i právami s ňou spojenými. Postupník sa na základe postúpenia pohľadávky stane veriteľom namiesto postupcu a pohľadávku nadobudne so všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené. Keďže ide o významnú zmenu v osobe veriteľa, ustanovuje Občiansky zákonník pre postúpenie pohľadávky písomnú formu a zároveň ustanovuje, ktoré pohľadávky nie sú spôsobilým predmetom postúpenia. Osobitné predpisy môžu upravovať postúpenie pohľadávok v špecifických prípadoch odlišne, resp. môžu upravovať osobitné podmienky, ktorých splnenie je na platné postúpenie potrebné.

21. V zmysle dôvodovej správy k zákonu o bankách mal zákonodarca úpravou § 92 ods.8 ZoB na mysli oprávnenie banky postúpiť časť, resp. celý peňažný záväzok, s ktorým je dlžník po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Uvedené ustanovenie malo banku motivovať k tomu, aby podnikla určité kroky smerujúce k ukončeniu záväzkového vzťahu pri dlhodobom nesplácaní úveru dlžníkom a nemala by len počas celého trvania zmluvy každý mesiac pripisovať na účet dlžníka úroky, poplatky, úroky z omeškania a rôzne iné sankcie, aby sa dlh neustále zvyšoval. Takéto správanie banky nespĺňa požiadavku prístupu s odbornou starostlivosťou, ako to vyplýva zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Nie je v záujme spotrebiteľa, aby po uzavretí úverovej zmluvy s bankou táto kedykoľvek, počas trvania záväzkového vzťahu postupovala pohľadávku voči spotrebiteľovi tretej osobe, ktorá napríklad nepodlieha dozoru a dohľadu Národnej banky Slovenska. Takéto konanie banky by sa priečilo účelu a zmyslu zákona o bankách, keďže poskytovanie úverov a ich správa je špecifickou, osobitne právnym predpisom upravenou činnosťou.

22. Okrem textuálneho výkladu je treba pri výklade právnych predpisov a ich posudzovaní z pohľadu nárokov na platnosť právneho úkonu mať na zreteli ústavný príkaz preferencie výkladu v prospech platnosti právneho úkonu a dôvody neplatnosti nerozširovať nad rámec zákonom uvedených prípadov, resp. pre neplatnosť posudzovať účel pravidla, ustanovujúceho neplatnosť právneho úkonu.

23. Súd má za to, že žalobca, resp. právny predchodca žalobcu si splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

24. Súd v danej súvislosti odkazuje na stanovisko KS KE prijatého občianskoprávnym kolégiom zo dňa 06.04.2022, v zmysle ktorého za výzvu pred postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zák. 483/2001 Z.z. možno považovať aj výzvu "dva v jednom", napr. ak oznámenie o zosplatnení podľa § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ obsahuje zároveň aj výzvu na plnenie v lehote 15 dní (bez upozornenia na možnosť postúpenia, iba jednoduchá výzva na plnenie). V oznámení o zosplatnení by mala byť uvedená konkrétna suma zosplatnenej pohľadávky, ktorú je dlžník povinný zaplatiť a výzva na jej úhradu. Iba v takom prípade možno takéto podanie považovať za výzvu pred postúpením. Z výzvy na zaplatenie nemusí výslovne vyplývať, že ak dlžník sumu neuhradí, veriteľ pristúpi k postúpeniu pohľadávky.

25. Ako vyplýva zo spisu,

· žalovaná bola Výzvou SLSP a.s. zo dňa 30.07.2013 (č.l. 8) žalovanej oznamuje, že ku dňu 30.6.2013 je v omeškaní so splácaním v celkovej výške 4 733,63 Eur a bola vyzvaná, aby uvedený dlh uhradila do 15 dní odo dňa doručenia tejto výzvy, inak bude vyhlásená predčasná splatnosť úveru a následne bude pohľadávka postúpená na iný subjekt.

· listom zo dňa 03.09.2013 SLSP a.s. oznámila žalovanej, že jej úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXX z 19.06.2013 sa ku dňu 02.09.2013 stal mimoriadne splatným a pohľadávka činí celkom 12.294,14 Eur. SLSP a.s. vyzvala žalovanú, aby dlh uhradila do 15 dní od prevzatia oznámenia.

26. Podmienky platného postúpenia bankovej pohľadávky sú v § 92 ods. 8 zákona o bankách upravené nasledovne: cit. „ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného

záväzku voči banke, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe

27. Z vyššie citovaného § 92 ods.8 zákona o bankách je zrejmé, že spôsobilým predmetom postúpenia môže byť pohľadávka banky, a to za predpokladu písomnej výzvy banky klientovi (1.) a skutočnosť, že klient banky, resp. dlžník je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní s plnením čo i len časti svojho záväzku (2.). Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky.

28. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že výzva podľa § 92 ods. 8 musí predchádzať postúpeniu pohľadávky, ale nevyplýva z neho, že by musela predchádzať zosplatneniu úveru, alebo že by po výzve podľa § 92 ods. 8 (v danom prípade sa táto uskutočnila spolu s výzvou podľa § 53 ods. 9 OZ, resp. oznámením o mimoriadnom zosplatnení, kedy žalovaná už v tom čase bola nepretržite minimálne 90 dní v omeškaní) muselo uplynúť ďalších 90 dní nepretržitého omeškania zo splácaním dlhu dlžníka banky. Primárnym účelom výzvy podľa § 92 ods. 8 vychádzajúc zo znenia zákona nie je upozorniť a umožniť klientovi banky zabrániť zosplatneniu dlhu (to je účelom výzvy, upozornenia podľa § 53 ods. 9. Občianskeho zákonníka), ale zabrániť postúpeniu pohľadávky na inú osobu veriteľa, ktorý nie je bankou (a teda nemá povinnosti určené zákonom o bankách a inými predpismi upravujúcimi činnosti banky) bez súhlasu klienta.

29. Žalovaná podaním zo dňa 05.06.2020 vzniesla námietku premlčania žalovanej pohľadávky. Súd v súlade s ustálenou súdnou praxou prioritne posudzoval, či nárok žalobcu nie je v uvedenom rozsahu premlčaný.

30. Podľa § 100 ods. 1 Obč. zák. Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 101 Obč. zák. Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

32. Podľa § 103 Obč. zák. Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

33. K vznesenej námietke premlčania súd uvádza, zo zákona vyplýva, že veriteľ môže zosplatiť pohľadávku najskôr po uplynutí 3 - mesačnej lehoty od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ak tak veriteľ učinil, môže po uplynutí 15 - dňovej lehoty vymáhať od dlžníka zaplatenie celej pohľadávky. V danom prípade, ak žalobca ako veriteľ vyhlásil predčasnú splatnosť celého úveru dňa 03.09.2013 najneskôr pre nezaplatenie splátky splatnej v mesiaci 10.04.2013 (podľa ust. § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Obč. zák.), čo mal súd za preukázané z výzvy (č. l. 8 spisu), premlčacia doba začala plynúť deň nasledujúci od splatnosti splátky splatnej k 10.07.2013 (k 10. - temu dňu v mesiaci podľa zmluvy o splátkovom úvere č. l. 5 - 7 spisu, 10.04.2013 + 3 mes.). Odo dňa 11.07.2013 tak začala plynúť 3 ročná premlčacia lehota, ktorá by uplynula dňa 11.07.2016. Nakoľko bola žaloba doručená tunajšiemu súd dňa 25.08.2015, súd konštatuje, že žaloba bola podaná včas a nárok žalobcu nie je premlčaný.

34. Súd podrobil spotrebiteľskú zmluvu súdnemu prieskumu aj ohľadne výšky úrokovej sadzby, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 17,30%.

35. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Národnej banky Slovenska, v roku 2009 v júni (v čase uzavretia zmluvy) priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri domácnostiach a pri úrokoch poskytnutých nad 5 rokov (spotrebiteľské a ostatné úvery) bola 13,41% p. a. Z toho je zrejmé, že výška úrokov v danom prípade nesmela prevýšiť 2-násobok 13,41% ročne, teda 26,82%. Dojednaná výška úrokov u tohto úveru bola 17,30% ročne. Súd konštatuje, že dojednaná výška

úrokovej sadzby u tohto úveru (17,30%) tak nepresahovala túto maximálne prípustnú výšku, preto je výška úrokovej sadzby v súlade so zákonom.

36. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd žalobe žalobcu vyhovel a zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zaplatila 13.000,65 Eur, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

37. S poukazom na výšku priznanej sumy a osobu žalovanej súd v súlade s § 232 ods.3 veta druhá CSP určil lehotu splatnosti 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

38. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa § 255 ods.1, ods.2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

40. Výsledok sporu zakladá žalobcovi právo na plnú náhradu trov konania voči žalovanej, keďže žalobca bol v konaní úspešný v celom rozsahu, a preto ho súd považuje za plne procesne úspešnú stranu sporu.

41. Súd skúmal splnenie podmienok pre aplikáciu ust. § 257 CSP, v zmysle ktorého výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

42. Aplikácia tohto ustanovenia znamená, že súd nemusí zaviazat' neúspešnú stranu sporu na náhradu trov konania, čo negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí použitie daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter. Uvedené ustanovenie má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci.

43. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. V zmysle už ustálenej judikatúry (viď rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 M Cdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 M Cdo 46/2012) nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvoľe), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, avšak nejedná sa o automatické pravidlo, ale prvok individualizácie, keď ustanovenie § 257 CSP neslúži primárne ani na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/102/2017 z 31.7.2017).

44. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, ako aj z aspektov sociálnych. Pri posudzovaní dôvodov súd prihliada na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery všetkých strán sporu a všima si aj okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu nároku na súde a ich postoj v konaní.

45. Judikatúra i aplikačná prax zdôrazňuje, že ak má súd v úmysle použiť moderačné právo, alebo ak jeho použitie niektorá zo strán navrhne, súd musí umožniť protistrane, aby sa k tomu vyjadrila. Súd je v prípade použitia § 257 CSP povinný vytvoriť procesný priestor umožňujúci stranám sporu vyjadriť svoje stanovisko k jeho použitiu. Vzhľadom na uvedené, súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k možnému použitiu § 257 CSP aj napriek tomu, že žalovaná svoje tvrdenie o osobných sociálnych a ekonomických pomeroch nepreukázala.

46. Právny zástupca žalobcu uviedol, že čo sa týka moderačného práva, vie si predstaviť, že s ním bude žalobca súhlasiť, ale nepozná zatiaľ žiadne číselné vyjadrenie.

47. Žalovaná je v porovnaní s postavením žalobcu ako právnickej osoby disponujúcej príjmami z podnikateľskej činnosti v značne nepriaznivejšej situácii. Je potrebné zohľadniť aj predmet sporu a zodpovednosť strán za vedenie súdneho sporu. Voči žalovanej sume sa žalovaná nestavala odmietavo a v počiatočných štádiách súdneho konania mala vôľu a svoj dlh aj čiastočne splácala. Nie je však spravodlivé, aby trovy konania vynaložené žalobcom v konaní neboli aspoň v prevažujúcej časti žalobcovi nahradené. Nepriznanie plnej náhrady trov konania žalobcovi podľa názoru súdu nezasiahne značne do jeho majetkovej sféry, na strane druhej žalovanej o niečo zníži jej úhradovú povinnosť, aby nebolo ohrozené zabezpečovanie jej základných životných potrieb. Berúc na zreteľ všetky opísané okolnosti dospel súd k záveru, že princípu spravodlivosti zodpovedá uložiť žalovanej povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 80 %.

48. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).